

[Halfdan Hendriksen.]

eller fra anden side, derom kan jeg naturligvis intet vide.

Om devalueringens berettigelse eller ikkeberettigelse er jeg ved anden lejlighed rede til at optage en debat med det ærede medlem, men her ligger sagen ikke for, og jeg synes, man bør indskrænke sig til det emne, som i øjeblikket optager sindene, nemlig spørgsmålet om forlængelse af vareforsyningsloven.

Som det fremgår af disse bemærkninger, vil min gruppe ved sagens tredie behandling stemme for lovforslaget.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende lovforslag har jo en dybt indgribende virkning på det økonomiske livs område her i landet. Derfor er det ikke underligt, at det kniber både for erhvervene og for rigsdagen at blive enige om lovens indhold.

På den ene side står handelens og forbrugernes interesser, der går i retning af den størst mulige import såvel af råvarer som især af færdigvarer, da det giver mest at handle med og for forbrugerne i længden medfører lavere priser takket være den øgede konkurrence. På den anden side står industriens og arbejdernes interesser, der går i retning af mindst mulig import af færdigvarer og mest mulig af råstoffer, så virksomhederne derigennem får størst udsigt til at holdes på fuld produktion.

Jeg synes også, at den ærede ordfører for socialdemokratiet (Eiler Jensen) i lovlig høj grad gav udtryk for sin glæde over, at det, der sikredes, først og fremmest var arbejdet og råstofferne, der skulle indføres til landet for at holde beskæftigelsen i gang. Det er rigtigt, at det er et meget vigtigt punkt, men vi må heller ikke glemme at få færdigvarer ind for at skabe fornøden konkurrence. Forholdet er også det, at vi i nogen udstrækning måske har været lidt for tilbøjelige til at ophjælpe en hjemlig industri på områder, hvor vi billigere og bedre kunne foretage en indførsel fra udlandet. I hvert fald nærmer den tilstand sig nu, hvor vi er i stand til at forsyne os fra udlandet med varer til en billigere pris, end vi mange gange kan producere dem til i hjemlandet. Vi må så lægge produktionen om på andre områder, hvor vi har betingelser for at yde en indsats. Det vil være den eneste måde, hvorpå de danske erhverv i fremtiden kan være konkurrancygtige.

Vil hilser med glæde enhver mulighed for friere handelsforhold mellem Danmark og udlandet. Vi håber, at Marshalllandenes

bestræbelser i den retning, som de har fundet udtryk i Parisoverenskomsten, må være et stort skridt i den rigtige retning mod friere samhandel. Selvom vi ikke helt ud kan honorere det engelske forslag med hensyn til de 50 pct. frilistevarer, så håber jeg, det vil være muligt med den friliste, som er udformet, at komme et godt stykke frem ad vejen mod friere forhold. Men så længe den største del af samhandelen foregår ved tosidede handelsaftaler og der ikke er konvertibilitet mellem de forskellige landes valutaer, tror jeg, der endnu er en temmelig lang vej tilbage, før vi kommer ind i helt tilfredsstillende forhold vedrørende handelsomsætningen.

Skal Danmark og Vesteuropa imidlertid komme ud af deres dilemma, er der kun een vej: større produktion og større investering og måske, hvis det er nødvendigt, mindre forbrug og sidst, men ikke mindst friere samhandel. I overgangstiden er visse restriktioner samt en vis kontrol af vort lands samhandel med udlandet jo desværre en nødvendighed. Det gælder da om, at denne regulering gennemføres på den lempeiligste måde, så at den virker mindst mulig generende for befolkningen. Det er et stort ansvar, der er lagt på den højtærede handelsminister og varedirektoratet, der forestår den daglige administration.

Jeg hilser med tilfredshed det tilsagn, den højtærede handelsminister i betænkningen fra folketingsudvalget har afgivet om sammen med rigsdagens vareforsyningsudvalg at foretage en gennemgang af de forskellige restriktioner og produktionsordninger med en mulig afvikling for øje.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig fremme.

Chr. Nielsen: I modsætning til de foregående ordførere kan jeg ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Den fortrøstningsfuldhed og ligefremme henrykkelse, som man fra venstres side her har lagt for dagen, deler jeg absolut ikke. Jeg for mit vedkommende modtager dette lovforslag med bange anelser. Jeg synes, at debatten her i aften så at sige har været en form for skyggeboksning, hvor man er gået uden om sagens alvorlige kerne, selve realiteterne, som de til syvende og sidst tæller; thi hvad indeholder dette forslag reelt; hvad er det man nu vil til at frigive på frilisten? Om alt dette har man intet som helst reelt hørt. Jeg nærer bange anelser